

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **T. T.**, zastoupený Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, čj. OAM-158/LE-LE05-LE05-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 2. 2018, čj. 60 Az 78/2017-41,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím vydaným dne 31. 10. 2017 zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu řízení o žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu, neboť žalobce odmítl žalovanému poskytnout nezbytnou součinnost a sdělit pravdivé a úplné informace, ačkoli k tomu byl vyzván, a to za situace, kdy si žalobce byl v tomto směru vědom svých povinností a následků plynoucích z uvedeného jednání.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce u Krajského soudu v Plzni žalobu, v níž také požádal o ustanovení advokáta Mgr. Ing. Jakuba Backy. Krajský soud následně žalobci usnesením ze dne 15. 11. 2017, čj. 60 Az 78/2017-18, ustanovil jako zástupkyni po jejím předchozím souhlasu Organizaci pro pomoc uprchlíkům (dále jen „organizace“). Krajský soud zvažoval, zda ustanoví jako zástupce žalobcem navrženého advokáta, ale s přihlédnutím k rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 12. 2009, čj. 7 Azs 24/2008-141, č. 1995/2010 Sb. NSS, nevyhověl návrhu žalobce a jako zástupce ustanovil organizaci, a to z důvodů vhodnosti, místa pobytu žalobce a hospodárnosti řízení. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 22. 11. 2017 a organizaci dne 28. 11. 2017, kdy také nabylo právní moci.

[3] Krajský soud dále usnesením ze dne 27. 11. 2017, čj. 60 Az 78/2017-23, žalobce vyzval k doplnění žalobních bodů ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení tohoto usnesení; usnesení bylo zástupkyni žalobce, tj. organizaci, doručeno dne 28. 11. 2017. Žaloba v této lhůtě ani nikdy později doplněna nebyla.

[4] Žalobce proti usnesení krajského soudu o ustanovení organizace jeho zástupkyní brojil kasační stížností, kterou NSS rozsudkem ze dne 16. 1. 2018, čj. 8 As 258/2017-21, zamítl. NSS se ztotožnil s názorem krajského soudu a dodal, že je věcí úvahy krajského soudu, zda žádosti o ustanovení konkrétního zástupce vyhoví; povinností účastníka řízení před krajským soudem není být zastoupen advokátem a soud není povinen k žádosti žalobce ustanovit pouze advokáta; dikce zákonné úpravy naopak spíše nasvědčuje tomu, že ustanovení advokáta je výjimečné. Rozsudek NSS nabyl právní moci dne 24. 1. 2018.

[5] Krajský soud se v dalším řízení o žalobě dne 15. 2. 2018 dotázal organizace, zda jí žalobce výslovně sdělil, že nesouhlasí s jejím ustanovením jako zástupce. Organizace v podání ze dne 20. 2. 2018 uvedla, že jí žalobce sdělil, že se domnívá, že je zastoupen Mgr. Ing. Jakubem Backou. Tomuto advokátovi udělil plnou moc, a proto nerozumí ustanovení organizace jeho zástupcem. Žalobce ani advokát Mgr. Ing. Jakub Backa však krajskému soudu žádnou plnou moc nepředložili.

[6] Krajský soud tedy dovodil, že marně uplynula osmidenní lhůta k doplnění žalobních bodů, kterou počítal až od právní moci rozsudku NSS o zamítnutí kasační stížnosti proti usnesení o ustanovení organizace zástupkyní žalobce. Žalobu tak odmítl v záhlaví označeným usnesením z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínek řízení spočívajícího v absenci žalobních bodů.

[7] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž zejména namítl, že již dříve spolupracoval s jím navrženým advokátem Mgr. Ing. Jakubem Backou, a proto bylo namístě jej stěžovateli ustanovit. Upozornil, že skutkově shodné otázky rozhodují jiné senáty NSS odlišně, např. v rozsudcích ze dne 22. 2. 2018, čj. 7 As 4/2018- 21, ze dne 22. 2. 2018, čj. 7 As 5/2018-18. Dále stěžovatel namítl, že krajský soud rozhodl o ustanovení organizace bez jejího předchozího souhlasu, který je nutný (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 10. 2014, čj. 1 As 104/2014-26), a to za situace, kdy stěžovatel výslovně nesouhlasil s jejím ustanovením. Tímto postupem byl stěžovatel poškozen, neboť mu byl odepřen přístup ke spravedlnosti. Stěžovatel proto navrhl, aby NSS napadené usnesení krajského soudu zrušil.

pokračování

[8] Žalovaný uvedl, že jeho rozhodnutí i usnesení krajského soudu bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Podle žalovaného krajský soud musel žalobu odmítnout, neboť neobsahovala zákonem předepsané náležitosti - žalobní body, což soud náležitě odůvodnil. Organizace se pokusila o spolupráci se stěžovatelem, který s ní odmítl danou věc konzultovat. Tímto postupem, ačkoli krajský soud připustil, že jednání stěžovatele bylo pravděpodobně ovlivněno jednáním advokáta Mgr. Ing. Jakuba Backy, se stěžovatel sám vystavil riziku neúspěchu ve věci samé. Žalovaný navrhl, aby NSS odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost, případně ji zamítl jako nedůvodnou.

[9] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[10] Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl NSS již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat mj. tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní právní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že mu v důsledku chybného procesního postupu krajského soudu byl odepřen přístup k soudu, a jeho žaloba byla proto nesprávně odmítnuta. Uvedená tvrzení nelze v daném případě z hlediska posouzení přijatelnosti kasační stížnosti *prima facie* vyloučit, neboť jsou tvrzena pochybení v postupu krajského soudu, která by s ohledem na předmět řízení mohla být zásadní ve výše uvedeném smyslu. NSS proto dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele je přijatelná.

[12] Kasační stížnost je nedůvodná.

[13] Stěžovatelovy kasační námitky proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby směřovaly k postupu při rozhodování o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce. O této žádosti ovšem krajský soud rozhodl jiným usnesením, než které je nyní napadáno, a to usnesením ze dne 15. 11. 2017, čj. 60 Az 78/2017-18. Proti tomuto usnesení krajského soudu stěžovatel podal kasační stížnost, která již byla pravomocně zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 16. 1. 2018, čj. 8 As 258/2017-21.

[14] Vzhledem k tomu, že o otázce ustanovení zástupce stěžovatele již NSS pravomocně rozhodl, nemůže se jí NSS při rozhodování o nyní podané kasační stížnosti proti usnesení o odmítnutí žaloby znovu zabývat.

[15] NSS může nyní pouze konstatovat, že postavení organizace jako ustanovené zástupkyně stěžovatele v řízení o žalobě mohlo být do rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o jejím ustanovení do jisté míry nejisté, byť již bylo v právní

moci. Nicméně po rozhodnutí NSS o této kasační stížnosti nebylo o osobě zástupce stěžovatele jakýchkoli pochyb. Jde tedy pouze k tíži stěžovatele, že s organizací nespolupracoval a ve lhůtě stanovené usnesením krajského soudu ze dne 27. 11. 2017, čj. 60 Az 78/2017-23, (ani později) nebyla žaloba doplněna.

[16] Ze shora uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel úspěch neměl a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nad rámec běžné činnosti nevznikly.

[18] Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti usnesením NSS ze dne 9. 4. 2018, čj. 5 Azs 77/2018-13, ustanoven jako zástupce advokát Mgr. Bc. Filip Schmidt, LL.M., který byl následně z důvodu neznámého pobytu stěžovatele usnesením NSS ze dne 21. 11. 2018, čj. 5 Azs 77/2018-47, ustanoven také jeho opatrovníkem. Náklady spojené se zastoupením, tj hotové výdaje advokáta a odměnu za zastupování, hradí v takovém případě stát. NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za dva úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení a sepsání doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a to ve výši 3 100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5 advokátního tarifu), paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), a dále částku odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Jako opatrovník již Mgr. Bc. Filip Schmidt, LL.M., žádný úkon neučinil.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu